Kon 1358.
E 12

Verhael
Vande Occasie eñ Oorsaeck waer door de Nederlanden gecomen zijn aenden Oosteede handel,

1606.

DEn bloetdorstigē Mars, heeft tis niet lang geledē/
Geblasē swarten roock / om landē volck en stedē
Te stellen inden brant doorr zijn en vijer-stoocsters heet
En tusschen oude vrient verwecken Oorloch wreet — den paus vā Room
Sint Pieter nu te Room ontstack met toorn seer felle
Op Sint Marcx te Veneetz / zijn Soon en trou gheselle — Den Venetiaen.
Gaf hem een oorslach snel vā nieus met sijn oud svveert
Band' hem wt shemels throō/ ontseydē hem ooc de eerd — dit is het geestelick welc Petro alleen van ons toecomt.
Dan Marcus bet gheleert / als in voorleden jaeren
Gevoelt dat sulckē slach hem niet meer mocht beswarē
Bevrijdt hem voor doots wont met t'Euangeli-schilt,
Verclaerdt dat hy dien ban voort aen niet achten wilt
Des Pieter meer ghestoort seer hooch verheft sijn toorē
Zijn ander wacker svveert te brupckē neemt ooc voorē — dat is/ wil de oorloch tegē hen aennemen.
Ontbiet stracx zijnen Broer wt Spaignen Iacob groot
die komt hem by staen trou in leven ende doot
Met Staf Schilp en Pantsier ghewapent als een reuse
Behalven d'eene schour/ des sach hy op zijn neuse
Want hy der schilpen schoon corts was gewordē quijt — de schepē vanden admirael Heemskerck.
Int schaken op de Zee t'welck hem seer rout en spijt
Vaer Pieter evenwel om Iacobs comst seer blijde
Trotst op sijn svveerden breet bint een op elcke sijde — de roede kussen ēn beterstrap loven.
Ja treckt terstont van leer/ stijert Sint Marcus de weet
Hy moest Placebo dza luijdt singhen lief of leet/
Of ging beid' oorē quijt des moest hy hem wel schamē
Want elc een leec en klerc sout hem Mal Malchus namē/
Neen / Neen / sprack Iacob fel / hy komter so niet af

de ſonden ſijn te ſwaer/daer epſcht al ſwaerder ſtraf/
O Petre ſlaet en eet, neemt hem lijf goet en erven
Eſt lapſus dubbelfout/hy moet als ketter ſterven.
Roept zijn onweerde naem wt heylichs Almanach/
En ſtelt my in de plaets die u meer t'eeren plach.
dus was Sint Iacobs hoop int jaer twee heylich dagen.
Te crijgē: t'was oock weert al heet daer na te jagen.
Wout luckē dat Veneetz Room gantſch wert onderdaē
Iacob te Compoſtel lief-kindt hadt t'wilt ghevaen.
Waer die ſonder zijn weert te rekenen wilt pooghen/
die vint den meeſten tijt hem ſelven veer bedroghen/
Gelijckt oock is geſchiet dees twee Berch-reuſen ſterck
Want doen ſy meenden twas met hen al ſeker werck/
de coninc van vrāc-rijck Began een Landt Haen groot/ſeer vreeſelijck te kraeijē/
T'was onweer inde lucht twou donderen en waijen/
dien cloucken Haen gecroont ſcherp ghebeckt en geſpoort
Quam Marcx zijn oude vrint ter hulpe wt het noort/
Sint Peter ſeer onſtelt door dit tempeeſtich kallen/
Creech ſulckē ſchric int hert/liet beyd ſijn ſweerdē vallē
Weemoedich wert hy gantſch / als of hy andermael
Zijn meeſter hadt verſaeckt in d'hooge Prieſters ſael
Sint Iacob deſghelijcx die ſach herom ſeer banghe
De over-heerde provincē Naer zijne ſchilpen weert/ twas ſchier getoeft te lange
Want ſeer haeſt hadder hy wel neghen of thien
der ſelver te ghelijck doen van ſijn ſchouder glijen:
dan hadt die moeten gantſch bloot ōgewapent blijvē
de hollan ders met de geconfedereerde. maer daer op quā een poſt die bracht noch erger ſchrij-
dat die Zee Haens rebel die hen ſijn ſchilpen groot (ven
Op Zee hadden ontſchaect toe maectē noch een vloot
Wilden noch eene cans tegens hem luſtich waghen/
O ſpraeck hy Pieter Paep, hoe ſeer ben ick verſlaghen

Om

Om mijn Goudt-schilpen root, daer med ick alderbest
Mirakelen can doen int Zuydt Oost Noort en West:
Want men seyt dat sy nu wat anders willen maecken
dan in voorleden tijt Oost-Indiens noten kraken,
daer toe vrees ick noch meer wanneer de groote Haen
Noch eens kraeyde so luydt/ dat my veel schilpen saen/
die nu al hanghen los/ seer licht souden ontsluppen/
En noch legt daer in zee zijn ghebuer op de luppen/
Wie weet wat hy al peynst/ al hout hy hem so stil
Met zijn Engelen blanck/ en siet vast toe-waert wil
Mē weet nochtās dat hy dat rapse-seeschuym machtich
Toevraecht een gunstich hert/ al schijnt hy nu dus sacht
doe sprac S. Pieter vroef en maeckte groot geclach/ (tich
Ic merc dat Samsons cracht ons doch nv helpē mach
den hoop die is te groot: maer Samson heeft voortijdē
Met Vossen listich loos ghewroken al zijn lijden/
die vroegen inden swans brandende branden heet
Verdorf alsoo de vrucht sijns vyants al ghereet.
Zo laet ōs maecken Pays/ eer d'Haē hem meer laet ho-
Ic met S. Marcx, en ghy met dat volc half vlooyen (ren
Al souden wy voor t'eerst voldoen al haer begheer
Laet t'schip op d'ander bouch te seylen nemen keer
maer nu mijn trouwe Broer, op dat dijn lange reyse
Niet heel sy te vergeefs door d'handeling van Peyse/
Siet over dat gebercht legt een Landouvve schoon,
Neemt s'in nae dijn geval/ ick schenckt'u tot een loon:
En soo dy wt het VVoldt Tijgers of grijse Beyren
Wederstant willen doen/ helpt eerst dijn svvager weerē
Den sleutel van het VVoldt op d'Lac die ons nu langh
Ghenoech geplacht heeft en t'hert gemaect seer bang
Fiat fiatur spraek Sint Iacob laet ons schepen/
Ic hebt verstāt al wech/ t'hāgt veel acht wel belenden.

de goutrijcke indien

Den Coninck vā Engelāt.

Switser landt.

den Hertoch van Savoyē.

Genevē.

FIDA

FIDA ADMONITIO.

Belga cave inſidias, mandatum eſt vulpibus abſunt,
Inter vos Eridos ſpagere pomum, abeant.

Marce cave Inſidias, nigro vulpecula cultu,
Quas ſtruit ut, valeas, hanc procul ire iube.

Angle cave inſidias, fictæ pietatis amictu,
Incedunt vulpes, ſed cauda incendia portant.

Galle cave inſidias, Serpentum turgida tabo
Pocula Tiſiphone miſcet, fuge lumina Circes.

Thuiſco cave inſidias, vobis obtrudere regem,
Conſilium eſt, qualem quondam accepere paludes,
Aptior imperio eſt veſtro generoſa propago,
Martis quem framea efficiat Germana potentem.

Sidera convexi pulſares vertice cœli
Si leni imperio rexiſſes inclyte, Belgas.

Ghetrouwe waerschouwinghe.

NEerlander u voor al staet voor t'bedroch te schromen/
Het is der vossen werck/daer toe sijnse oock ghecomen
Om u het saet des twists te saeijen int ghemoet/
Niet beter dan terstont hun Paspoort hebben doet.

Wacht u Venetiaen voor die subtijle netten
die u het volcken loos seer stadich weet te setten/
dat het u niet en vang/en ghy u danbe claecht/
So is den besten raedt dat ghijt ver van u jaecht.

Wacht u oock Engelsman van heymelijcke laghen/
de vossen gaen daer heen soeckend' u te behaghen
door t'kleet en schoon samblants vã valsche heylicheyt
Waer tvier is in haer steert tot u verderff bereyt

Voor heymelic bedroch wilt u oock Fransman wachten
defurien upter hel die spannen t'saem met machten
Om u te geven in een dranck van Draecks fenijn
daer om vliet Circes huys indien ghy wijs wilt zijn

Zwits macht u verdroch men soudt u geern een Heere
Een Koninck dringen op / die u sulcx licht soudt leeren/
T'geen eertijts d'Oijvaer plach dẽ vorsschẽ int mezas/
Welck hielt alvooz zijn spijs en aes tgeen datter was/
Waer ghy cloeckmoedich volck om u wel te regeren/
Bequamer is die geen die t'duytsch sweert can hantereẽ

O machtich Potentaet hadt ghy het Nederlandt/
Wat sachter ghetracteert / ghy hadet noch in handt
En hadt also n selfs door u macht daer beneven
Met Cæsar den Romeyn ten Hemel hooch verheven.

69-436
B. Israel
12-18-68